

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩ

‘A’E’H’I’O’Υ’Ω

αβγδεζηθικλμνξοπρσςτυφχψω

άέήίϊίϋόύϋϷ ; , ' "

[illegible]

Τα “πάρεξ να σε ιδώ, καλέ μου”, τα κρυφομιλήματα,

Les «rien que pour te voir, mon cher», les chuchotis, exorcismes passés

μέσ' από δύσκολους καιρούς σωσμένα λόγια των

par des temps difficiles, les pas silencieux, les poèmes, tentatives

εξορκισμών, τις σιγανές πατημασιές, τα ποιήματα,

d'auteurs depuis tant d'années ignorées,

απόπειρες αγνοουμένων προ πολλού,

tu dois tout extraire, sans rien briser, des profondeurs, des ténèbres, du

να τ' ανασύρεις όλα απ' τα βαθιά, από μεγάλα σκότη,

silence des métropoles en ruines, de la ville prise d'assaut, de la

ανέπαφα, απ' τις σιωπές ερειπωμένων μητροπόλεων,

catastrophe et du glaive de feu ... [Τζένη Μαστοράκη]

την άλωση, τη θεομηνία, τη ρομφαία ...

α A ξ Ξ

β B o O

γ Γ π Π

$$\delta \quad \Delta \quad \rho \quad P$$
$$\varepsilon \quad E \quad \sigma \quad \Sigma$$

ζ Ζ ς Σ

η Η τ Τ

 $\theta \quad \Theta \quad \upsilon \quad \Upsilon$ $\iota \quad \mathbb{I} \quad \varphi \quad \Phi$

κ K χ X

λ Λ ψ Ψ

 $\mu \quad M \quad \omega \quad \Omega$

V N

9/11

Η Βούλα κι ο Αλέξανδρος είναι δυο παιδιά, αδέρφια, που ο πατέρας τους δουλεύει μετανάστης στη Γερμανία. Αυτή, τουλάχιστον, είναι η απάντηση που τους δίνει η μητέρα τους όταν εκείνη τον αναζητούν. Μια μέρα, επιβιβάζονται σ' ένα τρένο που νομίζουν ότι θα τους μεταφέρει στη Γερμανία. Το ταξίδι τους δε φαίνεται να πραγματοποιείται. Ο προορισμός απομακρύνεται όσο τα δυο παιδιά εμπλέκονται σε μια διαρκή αντιπαράθεση με την πραγματικότητα, που τους «καθυστερεί» σε διάφορους ενδιάμεσους σταθμούς κατά μήκος της χώρας. Μετά από μια σκληρή περιπλάνηση στη ζωή και την ενηλικίωση, θα φτάσουν σ' εκείνο το σύνορο, πέρα απ' το οποίο πιστεύουν ότι θα βρουν τελικά έναν πατέρα, που αντιπροσωπεύει γι' αυτά μια ελπίδα. Αν, μετά την έρμη και η παρακαμασμένη χώρα που διέτρεξαν, υπάρχει η «Γερμανία» πέρα απ' αυτό το σύνορο, τότε υπάρχει ελπίδα τα παιδιά να βρουν μόνα τους το δρόμο για να βγουν απ' τον δικό μας χαοτικό κόσμο. Το Τοπίο στην ομίχλη είναι κλεισμένο στον εαυτό του, και δεν είναι ανάγκη να γνωρίζουμε τις προγενέστερες ταινίες του Αγγελόπουλου για να την καταλάβουμε (αν και βοηθάει).

[Τοπίο στην ομίχλη · Θόδωρος Αγγελόπουλος]

10'/13'

Η Βούλα κι ο Αλέξανδρος είναι δυο παιδιά, αδέρφια, που ο πατέρας τους δουλεύει μετανάστης στη Γερμανία. Αυτή, τουλάχιστον, είναι η απάντηση που τους δίνει η μητέρα τους όταν εκείνα τον αναζητούν. Μια μέρα, επιβιβάζονται σ' ένα τρένο που νομίζουν ότι θα τους μεταφέρει στη Γερμανία. Το ταξίδι τους δε φαίνεται να πραγματοποιείται. Ο προορισμός απομακρύνεται όσο τα δυο παιδιά εμπλέκονται σε μια διαρκή αντιπαράθεση με την πραγματικότητα, που τους «καθυστερεί» σε διάφορους ενδιάμεσους σταθμούς κατά μήκος της χώρας. Μετά από μια σκληρή περιπλάνηση στη ζωή και την ενηλικίωση, θα φτάσουν σ' εκείνο το σύνορο, πέρα απ' το οποίο πιστεύουν ότι θα βρουν τελικά έναν πατέρα, που αντιπροσωπεύει γι' αυτά μια ελπίδα. Αν, μετά την έρημη και παρακμασμένη χώρα που διέτρεξαν, υπάρχει η «Γερμανία» πέρα απ' αυτό το σύνορο, τότε υπάρχει ελπίδα τα παιδιά να βρουν μόνα τους το δρόμο για να βγουν απ' τον δικό μας χαοτικό κόσμο. Το Τοπίο στην ομίχλη είναι κλεισμένο στον εαυτό του, και δεν είναι

12°/15°

Η Βούλα κι ο Αλέξανδρος είναι δυο παιδιά, αδέρφια, που ο πατέρας τους δουλεύει μετανάστης στη Γερμανία. Αυτή, τουλάχιστον, είναι η απάντηση που τους δίνει η μητέρα τους όταν εκείνα τον αναζητούν. Μια μέρα, επιβιβάζονται σ' ένα τρένο που νομίζουν ότι θα τους μεταφέρει στη Γερμανία. Το ταξίδι τους δε φαίνεται να πραγματοποιείται. Ο προορισμός απομακρύνεται όσο τα δυο παιδιά εμπλέκονται σε μια διαρκή αντιπαράθεση με την πραγματικότητα, που τους «καθυστερεί» σε διάφορους ενδιαμέσους σταθμούς κατά μήκος της χώρας. Μετά από μια σκληρή περιπλάνηση στη ζωή και την ενηλικίωση, θα φτάσουν σ' εκείνο το σύνορο, πέρα απ' το οποίο πιστεύουν ότι θα βρουν τελικά έναν πατέρα, που αντιπροσωπεύει γι' αυτά μια ελπίδα. Αν, μετά την έρημη και παρακμασμένη χώρα που διέτρεξαν, υπάρχει η «Γερμανία» πέρα απ' αυτό το

Τα “πάρεξ να σε ιδώ, καλέ μου”, τα κρυφομιλήματα,
Les «rien que pour te voir, mon cher», les chuchotis, exorcismes passés
 μέσ’ από δύσκολους καιρούς σωσμένα λόγια των
par des temps difficiles, les pas silencieux, les poèmes, tentatives
 εξορκισμών, τις σιγανές πατημασιές, τα ποιήματα,
d’auteurs depuis tant d’années ignorées,
 απόπειρες αγνοουμένων προ πολλού,
tu dois tout extraire, sans rien briser, des profondeurs, des ténèbres, du
 να τ’ ανασύρεις όλα απ’ τα βαθιά, από μεγάλα σκότη,
silence des métropoles en ruines, de la ville prise d’assaut, de la
 ανέπαφα, απ’ τις σιωπές ερειπωμένων μητροπόλεων,
catastrophe et du glaive de feu ... [Τζένη Μαστοράκη]
 την άλωση, τη θεομηνία, τη ρομφαία ...

α	A	ξ	Ξ
β	B	$\omicron$	O
γ	Γ	π	Π
δ	Δ	ρ	P
ε	E	σ	Σ
ζ	Z	ς	Σ
η	H	τ	T
θ	Θ	υ	Y
ι	I	φ	Φ
κ	K	χ	X
λ	Λ	ψ	Ψ
μ	M	ω	Ω
ν	N		

12/7/15'

Η Βούλα κι ο Αλέξανδρος είναι δυο παιδιά, αδελφια, που ο πατέρας τους δουλεύει μετανάστης στη Γερμανία. Αυτή, τουλάχιστον, είναι η απάντηση που τους δίνει η μητέρα τους όταν εκείνα τον αναζητούν. Μια μέρα, επιβιβάζονται σ' ένα τρένο που νομίζουν ότι θα τους μεταφέρει στη Γερμανία. Το ταξίδι τους δε φαίνεται να πραγματοποιείται. Ο προορισμός απομακρύνεται όσο τα δυο παιδιά εμπλέκονται σε μια διαρκή αντιπαράθεση με την πραγματικότητα, που τους «καθυστερεί» σε διάφορους ενδιάμεσους σταθμούς κατά μήκος της χώρας. Μετά από μια σκληρή περιπλάνηση στη ζωή και την ενηλικίωση, θα φτάσουν σ' εκείνο το σύνορο, πέρα απ' το οποίο πιστεύουν ότι θα βρουν τελικά έναν πατέρα, που αντιπροσωπεύει γι' αυτά μια ελπίδα. Αν, μετά την έρημη και παρακμασμένη χώρα που διέτρεξαν, υπάρχει η «Γερμανία» πέρα απ' αυτό το

